

Tükörkép

www.zsipelsokelec.edu.sk ELÉRHETŐ AZ INTERNETES ELLENŐRZŐ

Az Ipolyszakállosi Alapiskola és Óvoda lapja 2010. február

A tartalomból: mesék – amit a macskáról tudni illik –
interjú a legkisebbekkel és a legnagyobbakkal –
versenyek – jövőképeink – versek - önjellemzések –
Valentin nap – stigma – sport - képek – rajzok – hasznos
gondolatok ...

„Melyikünk a legszebb,
legmókásabb?”

„Boldog Valentin napot!”

„Nagyon ügyes voltál! Gratulálok!”

„Figyelemmel
követjük.”

„Az ideji télre nem
panaszkodhatunk !”

Előszó helyett

Magunk mögött hagyunk egy esztendő, és újra nekivágunk egy „sikerekben gazdag, boldogabb évnék”- ahogyan általában szilveszter éjjelén kívánjuk barátaink, ellenségnek egyaránt.

Persze fokozatosan rádöbbenünk, hogy az új esztendő semmiben sem különbözik az előzőtől. Ugyanúgy fel kell reggel kelni, el kell indulni az iskolába, a munkahelyre. A pedagógusok ugyanazt kívánják a tanulóktól: hogy tanuljanak, a tanulók pedig - az óesztendőhöz hasonlóan - keresik a kibúvókat, kifogásokat.

De ha egy kicsit jobban odafigyelünk egymásra és a környezetünkre, ráébredhetünk, hogy van, ami az idei tanévben kicsit másként működik :

- Lassan, de biztosan új külsőt nyer az iskolaépületünk.
- Új tankönyvekből tanulhatunk.
- Egyre komolyabb technikai felszereléssel rendelkezik az iskolánk.
- Tanulóink szinte minden területen megcsillanthatják tehetségüket, legyen az sport, kultúra vagy tudomány.
- A legalacsonyabb létszámú végzős osztállyal rendelkezünk.
- Egyre kevesebben koptatják iskolánk padjait,de jövőre újból „egészséges” létszámú első osztállyal indítjuk a tanévet.

Amint látjuk, hidegből, melegebből egyaránt jut kis iskoláinknak. Nem vagyunk sokan, de ez a pár ember, legyen bár gyermek vagy felnőtt, mind egy célért dolgozik. Tiértetek, gyerekek. Azért a jövőért, ami kissé bizonytalan, de azért hiszünk, hogy sikeres lehet. A tudásotokért, a boldogulásotokért. Segítsük, s ne hátráltassuk egymást ebben a jó szándéktól vezérelt munkában! Biztassuk egymást! Menni fog. A tanuló végre higgyen önmagában, a tudásban és a pedagógusában. A tanító, tanár pedig higgyen abban, amit tesz, higgyen a tanítás értékeiben, s higgyen a gyermeki lelkekben megbúvó tudásvágyban, emberségben. Bizzunk egymásban és önmagunkban. Nem elég, ha megszépülnek a falak, szép színes tető kerül iskoláinkra, minden tanteremben számítógép és internetkapcsolat lesz. Ez nagyon kevés, ha az épületet nem töltjük meg tartalommal: tudásvágygal, szeretettel és bizalommal. Lélekkel. Ennyi.

Balla Csaba

A 8. osztályosok elképzelései a jövőről...

Most nyolcadikos vagyok, s a jövőmet úgy képzelem el, hogy az életem boldog és gondmentes legyen. Természetesen tudom, hogy az élet nehéz, de attól még nem lesz könnyebb, ha állandóan erre gondolunk. Úgy tervezem, hogy tanulmányaimat Gútán folytatom. Mivel úgy érzem, hogy Szlovákia számomra nem ideális hely a boldogságra, valószínűleg külföldön élem le az életem. Nem életcélom sok pénzt keresni, mert szerintem a pénz a boldogságnak csak egy apró töredéke, ha több van belőle a kelleténél, sok gondot tud okozni.

Nekem gyermekkorom óta vágyam egy arányosan nagy ház, ahol a bútoroktól kezdve minden, de minden fehér. Szeretnék egy olyan állást, ahol elkerülhető a stressz, és nem kell nap mint nap attól félnem, hogy elbocsátanak. Persze tudom, ez nagyban rajtam is múlik, de amit lehet, megteszek. Tanultam pár dolgot az élettől/életéről, így tudom, hogy a gyerekvállalás nagy gonddal, felelőséggel és az elején sok stresszel jár. Így a gyerekvállalást későbbre tervezem. Úgy gondolom, hogyha gyereket vállalnék, biztos, hogy egy gyerektől több lenne. Tapasztalatból tudom, hogy az élet nem teljes testvér nélkül, viszont testvérral könnyebb.

Idősebb koromban úgy tervezem, hogy amíg lehet, az időt azokkal töltöm, akiket szeretek. Természetesen támogatni és segíteni fogom gyermekeimet. Szeretem a kalandokat, így biztos vagyok benne, hogy az életem nem lesz unalmas. Úgy gondolom, hogy amire vágyom, ahogy az életemet elképzelem, az megvalósítható, csak hatalmas kitartásra lesz szükségem.

Van egy mondat, ami a nehéz pillanatokban mindig eszembe jut, és táplál addig, amíg a célom el nem érem: „Ne álmodd az életed, hanem éld az álmod!”

Röviden ennyit az elképzelt jövőmről.

Šimko Rebeka

A könyv és a számítógép

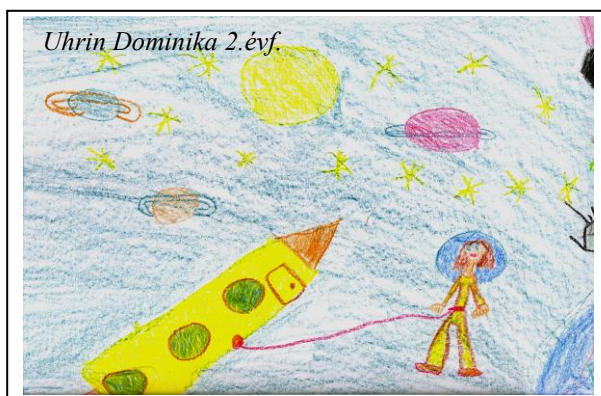
Azért épp ezt a témát választottam, mert magam is sokat szoktam olvasni. Nem csak olyan könyveket, amiket valamilyen okból kifolyólag fontos, hogy elolvassak, hanem ezeken a kötelezőkön túl is, tehát közel áll hozzám a téma.

Ez azonban nem mindenkivel van így. Manapság sajnálatos módon már egyre kevesebben olvasnak. Nem csak a felnőttek, de a gyerekek is így állnak ezzel. Vagy ha mégis, azt nagy többségük az interneten teszi meg.

Hogy miért ajánlanám mégis a könyvet?

Ha valaki egy könyvet vesz a kezébe, az annak olvasása közben átélheti azt a szabadságot, amit az nyújt neki. Fokozatosan, ahogy elmélyül benne az olvasó, megszűnik a körülötte levő tér- és időkorlát. Minél inkább a saját korosztályuknak megfelelő könyvet választunk ki, annál közelebb tudunk kerülni annak mondanivalójához. Csak képzeljük el, hogy egy hosszú, megterhelő és stresszes nap után kezünkbe vesszünk egy kedvenc kötetet! Számomra ez jelenti az ideális kikapcsolódást. Ha belemerülünk egy történetbe, egy olyan világ képe jelenik meg előttünk, amelyet saját magunk elképzelünk. Ez különös, mert ahányan vagyunk, annyiféleképpen képzeljük el úgy, ahogy nekünk tetszik. Egy ilyen emlék örök érték, aminek bármikor hasznát vehetjük.

Maga a könyv sokféle lehet. Oktató vagy szórakoztató irodalom. Oktató például egy nyelvkönyv, lexikon, szótár vagy valamilyen tankönyv. Ezek jó szolgálatot nyújtanak a behatárolt információ közvetítésével, és segítenek tudásunk bővítésében. Az irodalmi könyvek szórakoztatnak, és közben a szókincsünk is bővíthető az olvasásukkal.

A könyv azért is értékesebb a számítógépnél, mert az nem csak egy megjelenített lap teleírva a történet szövegével. Véleményem szerint az személytelen hatást kelt az olvasóban. A könyvnek viszont megvan a maga sajátos formája.

Minden könyvnek van egy szerkesztője, egy illusztrátora. Ha nem magyarul íródott a könyv, akkor függ a fordítótól, hogy ugyanolyan stílusban kapjuk-e meg

a könyvet, mint ahogy azt az eredeti író megírta, vagy beleviszi-e a saját stílusát. Még az előszó előtt általában ír pár sort a szerző arról, hogy kinek ajánlja, esetleg választ egy kedves idézetet. Személy szerint én szeretem ezeket olvasgatni. Már akkor, amikor a kezünkbe vesszük a könyvet, átadja a maga sajátos hangulatát. Ha rápillantunk a borítójára, ez általában tükrözi a könyv arculatát. Mindegyiknek van egy írója és egy kora. Utóbbi csak néhány honlapon tüntetik fel az interneten. Ezenkívül a könyveknek van saját történetük. Egy olyan ember számára, aki szereti őket, ez érdekes információ lehet. Ha egy régebbi könyvről van szó, akkor már az is felmerül, hogy és miért került oda, ahol jelenleg van, esetleg hogy kié volt régen. Ez főleg akkor jut eszembe, ha egy antikváriumban járok, vagy egy olyan személynél, aki gyűjti a régi könyveket.

Továbbá azért is jobb a számítógépnél a könyv, mert nem fájdul úgy meg olvasás közben a szemünk, ha a könyv lapjait nézzük, mint ha a monitor erős fényébe néznénk órákon át. Minden könyvnek megvan a saját illata, amit a legjobban annak lapozása, olvasása közben érezhetünk. Az újaknak friss nyomdászaga van, a régieknek pedig felveszik jellegzetes illatukat attól függően, hogy hol és milyen körülmények közt tárolták őket az évek során. Ez is egyfajta mély, bensőséges hangulatot ad a könyvnek, ami szintén minden kötetnél

más. Ezt különösen szeretem, mert amúgy is a régi stílusú kötetek nyerek el a tetszésemet, és mert ezáltal még inkább kizárhatom a külvilágot, és még jobban elmélyülhetek abban a régi világban, ahol épp járok.

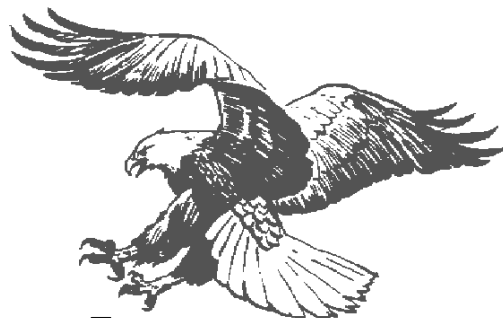
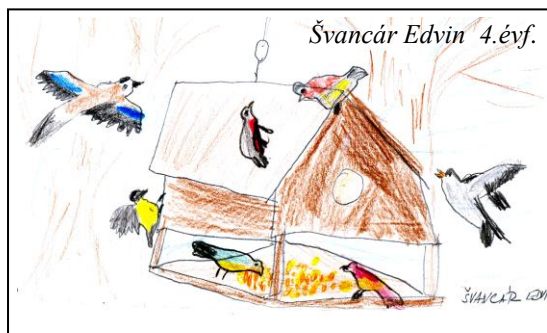
A mai technika segítségével manapság már lehetőségünk van akár a szabadban is olvasni, de a notebook a könyvvel ellentétben egy bizonyos idő után lemerül, és visszazökkenünk a valóságba, ezáltal elveszik az akkor olvasott történet varázsa. Ezen kívül még számtalan tényező van, ami befolyásolja a számítógépen való olvasást. Például, ha utazunk, sokkal több gondunk van vele, mint egy könyvvel, mivel törekeny, és a mérete is

nagyobb egy könyvénel, és így egy plusz csomagot jelent.

Vagy ha sokáig ülünk folyamatosan egy helyben, legtöbbször megfájdul tőle a fejünk, vagy egyéb kellemetlen következmény alakulhat ki.

Bár lehet, könnyebbnek és egyszerűbbnek tűnik kikeresni egy könyvet a világhálón, és onnan letölteni azt, mint könyvtárból vagy ismerőstől kölcsönözni. Ha azonban magragadott a könyv, amit olvastunk, és egy idő után újra át szeretnénk élni az olvasása örömét, megéri inkább könyvet vásárolni. Ha így teszünk, sokkal jobban fogjuk élvezni a történeteket, és egyre több könyvet akarunk majd olvasni a jövőben. Így nem megy ki a divatból a könyv a mai digitális forradalom idején sem, mert lesz rá igény.

Batár Hajni 8. évf.

Élményem a sassal

Az egész úgy kezdődött, hogy a suliban egy hét szünetet kaptunk az influenzajárvány miatt. Én lementem a nagymamámhoz az „alvégbe“. Segítettem nekik, amiben csak tudtam. Az utolsó nap mamával leültünk az ebédlőbe megbeszélni, hogy hogyan rendezzük át a bútorokat. Miközben törtük a fejünket, az ablak előtt egy szép méretes sas repült el. Szinte súrolta az ablakot. Aztán rászállt egy diófára. Arra a fára nekünk pont kilátásunk volt. Kíváncsiságomban felugrottam a székről, és az ablakhoz futottam. Addig-addig bámultam a sast, míg el nem repült a fák közé. Ott már szem elől vesztettem.

Gubis Eszter 7.évf.

ELSŐSÖK AZ ISKOLAPADBAN

Iskolánk legkissebb növendékei az elsősök. Az osztályba 6 fiú és 3 lány jár. Kíváncsiak voltunk, hogyan érzik magukat az iskolapadok között. Ezért megkértük őket, mesélgék el, szeretnek-e iskolába járni, mit gondolnak a tanulásról, hogy ment a beilleszkedés:

Virág Ernő

Szeretek iskolába járni, mert van szlovák. A szlovákot Németh Évi tanító néni tanítja. Otthon 15 percet tanulok, egyedül. Gyorsan lettek barátaim. Azért szoktam verekedni, mert régen mindig csúnyát mondtak rám. A jegyeim jók. Egyesből kevés van, kettesből is, busim még nincs, de négyesem azért van. Oviban azért volt jó mert ottan nem kaptam beírást. Nagyon szerettem aludni, és most is valamikor becsukom a szemem, és alszom egy jót. Kár, hogy itt nem lehet aludni, mert én hazamennék, egy cseppet aludnék, tanulnék, játszánék. Jó, hogy itt is lehet játszani.

Most szlovákot, matematikát, olvasást tanulunk. Nekem legjobban a matek megy. Ha nagy leszek, rendőr akarok lenni, mert otthon mindig azt játszom a PlayStation-ön. A rosszakat le fogom tartóztatni, altatópisztollyal leejtetem, teszek rájuk bilincset, és bezárom őket a börtönbe.

Sólya Szimonka

Örültem az iskolának. Jól érzem magam itt. Otthon fél órát szoktam tanulni anyuval. Eleinte nem nagyon voltak barátaim, de most már vannak. Egyeseim és ketteseim vannak. Az ovit jobban szerettem, mert többet játszottunk. Most a „B” betűt tanuljuk, és én már olvasni is tudok. Még nem tudom, hogy mi leszek, ha nagy leszek.

Kuklis Virág Nóra

Szeretem az iskolát, mert itt legalább megtanulok olvasni, írni, számolni és még más dolgokat is fogok tudni. Nagyon szeretek tanulni. Otthon egész estig tanulok. Anyuci szokott segíteni. Gyorsan lettek barátnőim. Egyeseim vannak. Szeretem a tanító néniket. Inkább az ovi tetszett jobban, mert akkor nem kellett szlovákot tanulni. Kicsit rossz, hogy az iskolában már nem lehet aludni. A matekban ilyenkor van összeadás is és kivonás is. A betűknél meg most tanultuk a „B” betűt. Legjobban a matematikát szeretem. Ha nagy leszek, énekesnő szeretnék lenni.

Pásztor Edina

Örültem, hogy suliba fogok járni, mert jobban szeretem, ha tanulunk. Anyuval otthon 1 órát tanulok. Sok barátóm van. Egyes, kettes, hármás jegyeim vannak. Jobban szeretek iskolába járni, mint oviba. Nem hiányzik az alvás, és nekem elég annyi játszás is, amennyi itt van. Most szlovákot, matematikát, magyar nyelvet tanulunk. Nekem a matematika a kedvencem, mert ott mindent ki lehet számolni, lehet számígtatni. Ha nagy leszek, tanító néni akarok lenni.

Kalamár Nikolas

Örültem, hogy iskolás leszek, mert olvasunk, számolunk, feladatokat oldunk, focizunk. Jól érzem magam a suliban, mert itt vannak a barátaim is. Otthon 1 órát tanulok anyuval, apuval és keveset tesómmal. Először nem volt sok barátom, de most már van. A jegyeim jók. Az iskolát azért szeretem jobban az ovinál, mert ott sok mindent megtanulok, és okos leszek. Kicsit rossz, hogy az iskolában nem lehet aludni, de nem baj. Most a „B” betűt tanuljuk. Ha nagy leszek, focista vagy autóversenyző akarok lenni.

Valakovics Kevin

Szeretek iskolába járni, mert itt sokat tanulunk. Otthon háromig szoktam tanulni. Nem járok napközibe. A tanulásban a mamám szokott segíteni. Egyeses jegyeim vannak. Az iskola jobban tetszik, mint az ovi. Az alvás sem hiányzik, és szerintem eleget is játszunk. Ha nagy leszek, orvos szeretnék lenni.

Paulik Márió

Szeretem az iskolát. Otthon testvéremmel és mamámmal tanulok. Jó jegyeim vannak. Jó, hogy játszunk itt a suliban is, és nekem nem hiányzik az alvás sem. Még nem tudom, mi szeretnék lenni, ha nagy leszek.

Balázs Pista

Szeretek suliba járni, mert okos leszek. Otthon fél órát tanulok. Jól tanulok. Nekem az iskola jobban tetszik, mint az ovi. Jó, hogy itt is játszunk és az is, hogy itt nem kell aludni. Ha nagy leszek rendőr, akarok lenni, és akkor be fogom csukni a rosszakat a börtönbe.

Kalamár Cyntia 8.évf.

Ki, ha nem én !

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény asszony. Tömérdek gyermeke volt. A legkisebb fiút Péternek hívták. Falujukban, vagyis „kis városukban” székelt a király s annak leánya. A királykisasszony gyönyörű volt. Sápadt bőré, szőke hajú, kék szemű, karcsú termetű. Ám alig ismert néhány embert. A mi Péterünk bele is szeretett. Mélyen elgondolkodott, s rájött arra, hogy ilyen szegény legény, mint ő, nem lehet egy gazdag királykisasszony párja. Ezért hát elindult

F
U
r
C
S
a
m
e
S
e

világot látni. Ment, mendegélt hét nap s hét éjszakán át, s mire a hetedik faluba érkezett, be is sötétedett. Már mindenki otthon volt, vagyis majdnem mindenki. Ahogy ment az utcán, észrevette, hogy egy asszony cipekedik. Segített neki hazavinni a csomagjait. Mikor az asszony házába értek, a mi Péterünk akkor vette észre, hogy ez egy bűbajos asszony. Az asszony adott neki szállást. Másnap újra útra kelt. Egy mező mellett ment, ahol egy tehénpásztor pihent. Péter arra gondolt, hogy keres magának egy kis pénzt. Ezért elszegődött hozzá. Három évig hibátlanul végezte munkáját. Ám egyszer elkapta az álom, s mire felébredt, egy tehén eltűnt. A gazdája kifizette őt, adott neki egy darab szalonnát, friss kenyeret útravalóul, és nem is sejtette, hogy hiányzik egy tehén. Mikor Péter letelepedett a fűbe falatozni, észrevette, hogy a kenyereben egy aranygyűrű van. Gondolta, hogy leeshetett a gazdasszony ujjáról, de már nem vitte vissza, mert már rég elhagyta azt a falut. Egyszer csak eszébe jutott, hogy mit csinálhat az anyja és a testvérei. No de hisz ezen nem töprenghetett sokat, mivelhogy katonák jöttek elébe. Felmutatta a pecsétes aranygyűrűjét, s azok továbbengedték. Elérkezett a veres folyóhoz. Egy rettenetes sárkány állt ott, aki éppen ivott. Megijedt, s gyorsan elfutott. Előtte állt egy égég érő vár. Felment a tetejére, hát egy ajtó előtt ott ücsörgött egy tűzokádó nyúl, miközben egy jókora darab húst evett. Péter nem tudta, mit tegyen, mit gondoljon. Egyszer csak felpattant a nyúl, és női hangon azt mondta:”Harcoljunk!” Majd fölrepült a füleivel. Péter megküzdött a torzszülött nyúllal, és benyitott az ajtón. Ott volt veres ország királya. A király azt mondta, hogy teljesíti a kívánságát, azzal a feltétellel, hogy hoz neki aranykoszorút.

Hát, Péter megszerezte a koszorút nagy nehezen. Felmászott megint a torony tetejére, ott meglátott egy hatalmas kalapú és hatalmas szakállú, nyúlfogú embert, aki a király életére próbált törni. Gondolkodás nélkül lekapta az ember kalapját, s az azonnal meghalt. Akkor, mintha a föld nyelte volna el, a király is, meg a fura fazon is eltűntek. Az ajtóban megjelent a királylány. Hamarosan összeházasodtak, s az égég érő várba költöztek. Boldogan éltek, míg.....(a nyuszika agyon nem répázta őket☺)

Baka Katalin 5.évf.

Figa Krisztina 7.évf.

Indián mondás:

„Ha majd kivágod az utolsó fát, megmérgezed az utolsó folyót, és kifogod az utolsó halat, rádöbben, hogy a pénz nem ehető.”

Halloween

Készülődések:

Nagy buzgón elkezdtek. Megcsináltuk a mennyezetet és egy kis időre leálltunk. Az idő elkezdett minket szorítani, ezért gyorsan kellett dolgoznunk. Először azt hitük, hogy nem lesz valami fényes, de a mécsesek nagyon feldobták az osztályt.

A versenyszámok:

Az első versenyszám – osztályok értékelése. Ez nagyon sokáig tartott.

A második versenyszám – tesztlap kitöltése. Ez izgalmas volt, mert elsőkké lettünk.

A harmadik versenyszám – kincskeresés. Ez sokáig elhúzódott, ezért csak a második helyre futottunk be.

Izgalmak: Először is filmet néztünk. Ez érdekes volt és sokáig eltartott. A címe: **Vámpírvadász.**

A kiértékelés: Nagyon izgultunk, és meglepődtünk, hogy másodikok lettünk. **Az egész nap jó volt és nagyon élveztük...**

A 6. osztály

Kirabolt Vörösök

A bűnözők előszeretettel rabolják ki a profi futballistákat. A rablás főleg Dél-Amerikában terjedt el, de Európában is egyre gyakoribb. A Liverpool FC játékosai különösen veszélyben vannak. Az elmúlt években 9 pooli futballistát raboltak ki a rablók. A póru járta névsora: Steven Gerrard, Pepe Reina, Robbie Keane, Rick Kuyt, Daniel Agger, Peter Crouch, Florent Sinema-Poyolle, Jeroj Rudek, Lucas Leiva. Az említettek közül Pepe Reina házáat 2007 májusában rabolták ki, éppen abban az időpontban, amikor a kapus a Chelsea két büntetőjét is háráította a Bajnokok Ligájában. A spanyol házából ékszereket, elektronikai berendezéseket vittek el, továbbá a méregdrága Porsche-ját lopták el a banditák, akik nyilván nem Liverpool drukkerok voltak. Ugyancsak két éve történt, hogy jókora veszélyben volt Steven Gerrard felesége, Alex Curren, aki egy barátnőjével tartózkodott Formlyban található hatalmas házukban. Gerrardéknál egyik hölgy sem sérült meg. A jelek szerint tehát Liverpool nem kizárólag a Beatles-mániával és futballal fertőzött város.

Kormos Bálint 8.évf.

Mészáros Attila tanár úr

INTERJÚ

- Milyen gyerek volt?

- Gyerekkoromban - ahogy édesanyám és a szüleim mondják, mert én sajnos kevés dologra emlékszem - békés, nyugodt, csendes gyerekként ábrázoltak, aki nem volt benne a szokásos iskolai csetepatékban, bohóckodásokban.

- Tudna mesélni valamilyen vicces, mókás történetet?

- Van egy kedves történet, amit édesanyám mesélt el nekem, hogy talán túl békés voltam, mert egyszer kiskoromban, amikor a játszótéren homokvárat építettem, más gyermekek is voltak ott. Ők akarták bitorolni a homokváramat, szóval már akkor is vetélkedés ment, homokot szórtak rám, lapátot dobtak felém. Mikor édesanyám kitekintett az ablakból, azt látta, hogy én nyugodtan tűröm, építem tovább, szóval, nem zavar az, hogy tologatnak, lökdösnek, fejemre szórják a homokot, én csak játszottam magamnak tovább. Ez is példázza szüleim véleményét.

- Kiskorában minek készült?

- Kisgyerekkoromban nem volt különösebb jövőképem arról, hogy kamionsofőr, traktorista, vagy éppenséggel mezőgazdász leszek, ez inkább kilencedikben alakult ki bennem, hogy közgazdász pályára lépek, és ezért tanultam kereskedelmi szakközépiskolában.

- Mikor döntötte el, hogy pedagógus lesz?

- Ez egy hosszú történet. Az, hogy pedagógus leszek, elég hosszú folyamatot ölel fel. Tudni kell rólam, hogy a szüleim pedagógusok voltak, nagyszüleim is pedagógusok voltak, unokatestvéreim pedagógusok. Szörnyű: pedagógus dinasztia!☺

Amikor két pedagógus összekerül, miről beszélgetnek? A gyerekekről és a tanításról! Egy olyan közegben nőttem fel, ahol a gyerek, az iskola, a pedagógiai témák tulajdonképpen mindennaposak voltak, de ennek ellenére nem készültem alapiskolás koromban tanárnak.

S amikor a szakközépiskolába kerültem, harmadikban elkezdtem néptáncra járni. Juhász Sándor oktatott akkor Ipolyságon. Nem voltam egy különösebb östehetség, amit mutatott, azt tudtam, és így tovább. A rákövetkező évben édesanyám elkezdett oktatni szintén néptáncot kis gyerekeknek. A lányoknak és a fiúknak is külön lépéseik vannak. Elhívott engem, hogy segítsék a fiúknak megmutatni néhány lépést. Így kerültem közvetlen kapcsolatba magával a tanítással.

A tanításba folyamatosan belejöttem, és valahogy egy belső igényt éreztem arra, hogy amit én tudok, azt átadjam. Így éreztem magam teljesnek. Nem véletlenül jöttünk a világra, mindenkinek más életcélja van. Én úgy éreztem, hogy nekem ezt a tudást át kell adnom.

A szakközépiskola utolsó évében elkezdtem foglalkozni a rovásírással, a magyarok ősi írásával – ez volt a döntő momentum. Sikeredt olyan pedagógusokra lelnem, akik példát mutattak, hogyan kell a gyerekekkel, az emberekkel foglalkozni, és elkezdtem kis gyerekeknek rovásírást tanítani. Két gyerekkel kezdtem, hobbiszinten. Tehát nem gondoltam annyira komolyan, hogy most én megváltom a világot, át akartam adni azt a tudást, ami az enyém. S lám, 2010 januárját írjuk, és a rovásíró körre, ami Ipolyságon működik, 23 gyerek jár. Idén, 2010 nyarán harmadszorra rendezzük meg a rovásíró tábort, tehát túlnötte magát a hobbi szintről. Volt egy olyan igényem, ami sarkallt arra, hogy még többet, és még többet adjak át a tudásomból, és most már Ipolyságon 3x45 percben foglalkozok velük, táborba jönnek, és amikor látnak, odafutnak hozzám: - Attila! Itt vagyunk!

- Ha jól tudom, az egyetemem levelező tagozaton végzi.

- Igen, a Selye János Egyetemre, mint levelezős hallgató járok.

- Mennyire megerőltető az egyetemi tanulmányai mellett tanítani?

- Kimerítő. Fizikailag és szellemileg egyaránt. Sűrűn telnek a mindennapjaim.

- Elvárása szerint alakul a pályája?

- Taníthatok. Megadatott. Örömmel teszem.

- Meg van elégedve a mai gyerekek magaviseletével?

- Általánosan nem fogalmaznék úgy, hogy igen, vagy nem, hanem ez személyre szabott. Egyértelmű, hogy régebben - ha én most egyetemistaként az alapiskolás korosztályomra visszanézek - más volt, jobb volt. Mi sem voltunk aranydiákok, de a hozzáállásunk más volt. A tisztelet, a hozzáállás, a módszer. De mindig is azt gondolom, hogy nagyon le kell bontani

személyre a viselkedést. Nem szeretek általánosítani, hogy az itteni gyerekek csak ilyenek, vagy csak olyanok. Egyértelmű, hogy egy-egy osztályban kevesebb a jó befogadóképességű diák.

- Tett-e fogadalmat az új évre?

- Szörnyű, de nem tettem! ☺

- Szokott tenni?

- Nem hiszek benne. Ha valamit el akarok érni, nem várok szilveszterig. Van az embernek öntudata, akarata, ki tud maga elé tűzni célokat, és el is érheti.

- Ha lenne három kívánsága, mit kívánna?

- Az első az lenne, hogy legyen még 5 kívánságom! ☺ Egyetlen kívánságom..., hogy mindig tehessem az életben azt, amit szeretek csinálni.

- Nos, ha jól tudom, a Vízöntő jegyében született, kikerestünk pár jellemzést, melyiket olvassam fel?

- Csak a pozitívat!:-)

- Rendben.

Tiszteli a tradíciókat, ebben látva a folytonosság eszközét. Az örök álhatatlan, aki mindenáron megvédi a függetlenségét. Analitikus gondolkodóként sosem vesztegeti idejét hosszas magyarázkodásokkal: röviden és velősen mondja ki azt, amit akar. Mindig megoldásokat keres mindenre és feltétlenül ragaszkodik az igazsághoz.

Fatalista, aki azt hiszi sorsán nem változtathat. Különös keverék: egyszerre emotív és bizonytalan, kíváncsi és kitartó, félénk és barátkozó, de mindenként nyílt természetű, társaságszerető. Hamar beleun mindenbe, folyton valami újat hajszol: új ismerősöket, új helyeket, új dolgokat s helyzeteket. A kihívásokra könnyen válaszol s szükség esetén tud színészkedni is. Kiváló vezető egyéniség, aki sosem siklik a rutinosságba.

Találékony és ügyes ember, akit sok zavaros helyzetből kiment az értelme. Valamin mindig változtatni akar, folyton modernizál mindent. Élete során sokat örököl a rokonaitól. S minthogy a Vízöntő férfit két planéta is uralja, csupa ellentét: hol gazdag, hol szegény; hol sikeres, hol kudarcokkal küzd. De sosem csügged.

- Akkor a többség igaz Önre?

- A többség igaz. Ha azt nézzük, hogy konzervatív, akkor konzervatív vagyok, csak sokszor a fiatalok rosszul értelmezik azt, hogy mi konzervatív, mert az szerintük ósdi, megunt, régi. A konzervatizmus nem arról szól, hogy ellene vagyok az új dolgoknak, egyáltalán. Én is fent vagyok a MyVIP-n, Facebookon. Konzervatív az, aki hisz az örök értékekben.

Vannak olyan értékek az életedben, ami örök. Tíz évvel ezelőtt is, és száz évvel ezután is az lesz. A család, a szeretet, a béke, ezek örök értékek. Aki ebben hisz, az konzervatív.

-Köszönöm szépen a beszélgetést!

-Én köszönöm a lehetőséget!

Név: Mészáros Attila

Született: 1989.2.19

Egyetem: Selye János Egyetem

Kedvenc film: a Koltay Gábor rendezte Sacra Corona

Kedvenc író: Wass Albert erdélyi író

Kedvenc énekes/együttes: Kormorán rockegyüttes

Kedvenc színész: Kaszás Attila

Kedvenc színésznő: Hernádi Judit

Hobbi: olvasás, tanítás

Bálint Júlia 9.évf.

E. Bersot gondolata:

„Az élet csak egy pillanat. De ez a pillanat elég, hogy örökkévaló dolgokat cselekedjünk.”

A szorgalmas méhecske

/láncmese/

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szorgalmas méhecske. Nagyon szeretett iskolába járni, sok egyese volt.

Egyszer azt kapták házi feladatul, hogy gyűjtsenek virágport. Elindult virágot keresni. Röpült, röpült, de virágot nem talált. Mikor már nagyon fáradt volt, végre talált egyet. De a virág, mikor odaért, összezárta szirmait.

- Virág! Nyisd ki szirmaid, hadd szedjek egy kis virágport! – kérte a virágot.
- Nem adok! Kell nekem is! – mondta a virág.

Elszomorodott a méhecske és továbbrepült. Találkozott az emberrel.
- Ember! Szakítsd le a virágot!

Az ember nem szakította le a virágot. A méhecske szomorúan repült tovább. - Bot! Űsd meg az embert!

A bot nem verte meg az embert. Repült tovább a méhecske, összetalálkozott a fejszével.

- Fejsze! Vágd ketté a botot!

A fejsze nem vágta ketté a botot. A méhecske szomorúan repült tovább, összetalálkozott a ráspolyval.

- Ráspoly! Reszelj meg a fejsze élet!

A ráspoly nem reszelte meg a fejsze élet. Továbbrepült a méhecske. Összetalálkozott a kováccsal.

- Kovács! Dobd tűzbe a ráspolyt.

Am a kovács nem fogadott szót. Bánatában a lótól kért segítséget a méhecske.

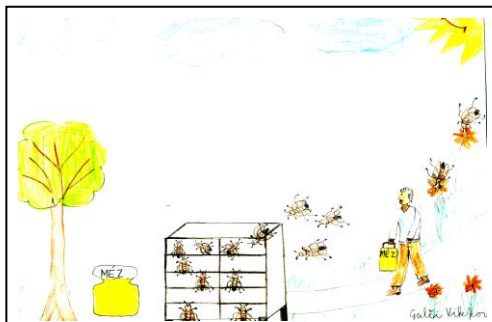
- Ló, rúgd meg a kovácsot! A kovács nem dobja tűzbe a ráspolyt, a ráspoly nem reszeli meg a fejsze élet, a fejsze nem akarja kettévágni a botot, a bot nem veri meg az embert, az ember nem tépi le a virágot, a virág nem ad nekem virágport, és én meg nem kapok egyest az iskolában. A ló megsajnálta a méhecskét. Szaladt, jól megrúgta a kovácsot, szaladt a kovács, tűzbe dobta a ráspolyt, szaladt a ráspoly, reszelte a fejsze élet, szaladt a fejsze, kettévágta a botot, szaladt a bot, ütötte az embert, szaladt az ember, tépte a virágot, a virág bezzeg kinyitotta a szirmaid!

A méhecske teleszedte kosarát, és egyest kapott az iskolában. Ha a virág nem nyitotta volna ki szirmaid, az én mesém is tovább tartott volna.

Marsal Margaréta, 4.évf.

Kiss Dániel 4.évf.

Galči Viktor 4.évf.

„A láncmesében valamely esemény feltételeit és ennek újabb feltételeit sorolják fel, vagy más, külsődleges ötlet alapján állítanak egymás mellé nagyjából ismétlődő részeket.“
enciklopédia fazekas.hu

AZ 1.

kiskori papucs.

Lefigyeli,

...szavaim... Hála nagymamámnak, fennmaradt pár feljegyzés. Első szavaim: pom-víz, pityő-cipő, pacsu-papucs. Hiúságotat jellemezte: „ Pici korától fészülködik. Ha új ruhát kap, azonnal szalad a tükörhöz, és nézegeti magát. Már belenyugszik, ha anyuci nem fekszik mellette elalváskor - így küldi el: „Anyuci menjél dolgozni, hogy legyen pénzünk, amin majd vehetünk neked a számra rúzsot, meg szép ruhát és szoknyát.” *No comment.*

...magassarkú cipőm... 6. osztályos voltam, mikor bejelentkeztem az iskolai táncanfolyamra. Imádtam a próbákat! Persze a tesvérem - aki mellesleg a táncpartnerem is volt - nem volt ilyen lelkes, én viszont annál jobban élveztem. Ilyenkor mindenki kiöltözött, és elővette az udvarias (lovagias-királynői) énjét. 3 hónapig minden hétvégén gyakoroltunk, majd jött a bemutató. Ééés igeen! Megkaptam életem első magassarkú cipőjét! Persze egyfolytában botladoztam, és majdnem a nyakam bánta, de meg nem untam a benne való járkálást! A bemutató előtt nagyon ideges voltam, de aztán minden jól alakult. Na, és az utána levő fergeteges buli! Annyit életemben nem táncoltam! Szóval nagy élmény volt, mindenkinek ajánlom!

...repülésem... 2 éve repültem nagypapámmal és a testvéremmel Londonba apukámhoz. Már a repülőtéren izgultam, hát még mikor megérkezett a gépünk! Mikor beszálltunk, a stewardessek elmondták, mit kell tennünk, ha zuhan, kigyullad, vagy esetleg vízbe „pottyán” a gép. Azért imádkoztam, hogy egyikre se kerüljön sor. Az ablaknál ültem. Mikor először kinéztem, rettentően megijesztett, hogy a házak, falvak, majd később városok ilyen picire tudnak zsugorodni. Később, mikor elértük a megfelelő magasságot, és a felhőtenger felett úsztunk, már arra gondoltam, hogy nem láttam ehhez foghatót. Néha-néha előfordult, hogy a légáramlat kicsit megingatta a gépet, ilyenkor általában a tesvérem karjába csimpszakodtam, aki persze rögtön leráncigált magáról. Mikor bejelentették, hogy szállunk le, boldog voltam, mert úgy gondoltam, minél közelebb vagyunk a földhöz, annál kisebb az esélye annak, hogy nagyot csapódunk. A bátyám ezt az elméletet azonnal megcáfolta, de engem mégis megnyugtatót a hír. Mikor leszálltunk, határtalanul megkönnyebbültem. A repülőtérrel busszal jutottunk Londonba, ahol már várt ránk az apukám.

Bálint Júlia, 9.évf.

" A gondolkodás olyan mint az ejtőernyő. Akkor jó, ha nyitott! "

Az ötödikesek véleménye a felső tagozatról – megkérdeztük, mi tetszik, és mi nem...

- A felső tagozaton több felmérőt, laborgyakorlatot és dolgozatot írunk. Jók a tanárok. Nagyon jó ötödikesnek lenni!
- A felső tagozaton jobban érzem magam, mint az alsón. Csak az a baj, hogy nagyon sokat kell írni.
- Szerintem jó a felső tagozaton. Például jó, hogy van Halloween. Egyébként elég sok az írásbeli. Elég kedvesek a tanárok. Szerintem jó fent is, meg lent is.
- Azért jó, mert nincsenek kicsik, akik kiabálnak. Sokféle verseny van, és sokkal részletesebben tanulunk mindenről. Viszont többet írunk! És többet kell lépcsőzni ☺!
- Jól érzem magam. Egyes órákon nagyon sokat írunk, és ez számomra kellemetlen. Az tetszik, hogy részletesen mindent megbeszélünk. Viszont bizonyos órákon sok felmérőt írunk, és ez nem tetszik.
- Több féle óra van. A tanítók elég szigorúak.
- Nekem az nem tetszik, hogy sok a lecke, és az se tetszik, hogy sokat írunk.
- Szeretek itt lenni, mert jobb a kilátás. Az nem tetszik, hogy sokat írunk.

Történelmi verseny

Ezt a történelmi versenyt a Palóc Társaság hirdette meg, és már több éve versenyezhetnek a diákok.

Különböző témakörök közül lehet választani, majd egy munkát kell írni a választott témáról. Trianon témájával indultam, mivel régebben is felkeltette az érdeklődésemet. Amikor elkezdtem átnézni a forrásanyagot, szinte rögtön szembesültem vele, hogy milyen nehéz téma. Trianonon belül feldolgoztam a döntés külső és belső okait. Lehet, hogy sok munkával járt, de szerintem megérte. Beküldtük a pályázatot. Nemsokára meghívót kaptunk a verseny kiértékelésére. Ez a kiértékelés és díjátadás Budapesten volt, a Budai várban. Amikor odaértünk, már nagyon izgatott voltam. A tanár úrral körülnéztünk a várban, megnéztük a szobrokat, a Mátyás-templomot, a Halászbástyát és sok más érdekességet. Eljött az idő, mentünk a kiértékelésre. A 3. helyezést sikerült elérnem, aminek nagyon örültem. Sőt, nyáron részt vehetek egy táborban, ami szintén Magyarországon lesz. Örülök, hogy részese lehettem ennek a versenynek.

Földes Bence 7.évf.

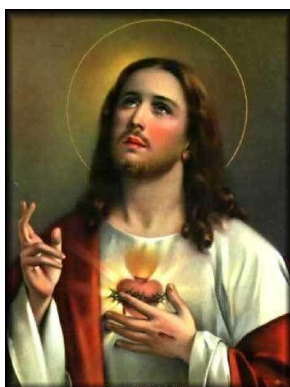
Bálint t.n.

Ki is vagyok én?

A külső tulajdonságaimmal kezdeném. Jó megjelenésű, ápolt külsejű gyermek vagyok. A testalkatom közepes. A hajam rövid és barna, kerek barna a szemem, az orrom pedig pisze. Aki ismer engem, az tudja rólam, hogy segítőkész és jószívű vagyok. A tanulásban is céltudatos szoktam lenni, becsületesen végzem a munkámat. Jólelkűnek és békés természetűnek tartom magam, kerülöm a konfliktusokat. A barátaim őszintének és alkalmazkodónak ismernek. A felnőttekkel szemben megbízhatóan és tisztelettudóan viselkedem. Nem felesek és nem hazudok. A sportolás terén tehetségesnek és ügyesnek tartanak. Kiveszem a részem a közös programokban, például az osztály díszítésében és a szakkörök nyújtotta lehetőségekben.

Kiegyensúlyozott, boldog családban élek. A szüleimtől sok szeretetet és gondoskodást kapok. Örülök, hogy egészségben, békességben élhetünk.

Gergely Ákos, 7. évf.

A stigmáról

Néhány embernek, ebben az esetben tanulónak nem biztos, hogy ismert ez a misztikus jelenség. Akkor röviden a stigmáról. A stigma eredetileg latin szó, ami magyarul csak annyit jelent: bélyeg.

Lehetséges, hogy azért kapta ezt a nevet, mivel a stigma fő tulajdonsága az, hogy Krisztus jeleket jelentet meg egy átlagember testén, mint pl. szög, lándzsadöfés jeleit.

Picit korábban a görögök használták ezt a szót azokra az emberekre, akiknek feltűnő testi jelei, jellemzői voltak. A stigma jelenség jelenlétét a sem ma, sem a nem tudták megcáfolni, mivel számos esetet nyilván tartanak bizonyítékként. Az első és talán a leghitelesebb, leghíresebb eset Assisi Szent Ferencsel kapcsolatos.

Assisi Szent Ferencnek egyes források szerint szintén stigmája volt.

Állítások szerint 1222 szeptemberében kezdődött nála, amikor Alverna hegyén keresztre feszítettek egy embert. Assisi egész haláláig nem igazán vállalta Stigmáit. Viszont halála napján, pontosan 1226. október 11-én észrevették Assisi testén ezeket az ijesztő jelenségeket. Majd az ezt követő korokban már sok festő ábrázolta a szentet sebhelyes kézzel.

A második, legalább ennyire hiteles - viszont kevésbé ismert - eset egy fiatal vallásos lánnyal történt.

Neumann Teréz egy egyszerű falusi lány volt. Annyiban különbözött osztálytársaitól, hogy mindig sírt, amikor Jézusról volt szó. Majd egyszer nagyon beteg lett, és így elveszítette látását. Állítólag egy Szent meglátogatta éjjel, és visszaadta a fiatal lány szeme világát. A lány nagyon boldog volt, főleg azután, hogy ezt a Szentet több alkalommal is látta egy nagyon erős fény kíséretében. Majd pár év elteltével, az 1926-os év nagybőjti időszakában észlelni vélte magán a stigma jeleit. Az ezután következő időszak nem igazán tisztázott a lány életével kapcsolatban. Egyes források szerint a lány öngyilkos lett, mert már nem bírta tovább a szenvedést, mások szerint viszont kegyelettel viselte Krisztusi jeleit, és öregedéséig tűrte a kínzó fájdalmat. Egyik sem kizárt!

Šimko Rebeka, 8. évf.

Voltaire gondolata:
„Akinek látszunk, arról
mindenki ítélhet, amilyenek
valóban vagyunk, arról senki
sem.”

neszeFE

Tanuló neve:.....

Dátum:.....

„Nem szeretnék felelni!” kártya
Felhasználóját egyszeri
alkalommal feljogosítja arra,
hogy mentesüljön a szóbeli
felelés alól. Írásbeli esetén nem
alkalmazható.

2010. január 22-én Vámosmikolán megrendezésre került egy anyanyelvi vetélkedő, melyre iskolánk tanulóit is meghívták a szervezők. Az iskolából heten mehettünk. Ezek között volt a 6. osztályból Uhrin Szimonka és Horváth Dávid, a 7. osztályból Földes Bence, a 8. osztályból Kalamár Cyntia, Kuklis Dani és én, a 9. osztályból pedig Bálint Júlia. A versenyre nem készültünk sokat, mert nem igazán tudtuk, hogy mire készüljünk. Vámosmikolára két autóval és három pedagógussal mentünk. Az egyik kocsiban Balla tanító bácsi, Fábry tanító bácsi és a fiúk, a másikban meg mi csajok és Bálint tanító néni utaztunk.

Amint átmentünk a határon, rendőrökbe botlottunk. Egy kis félelmet éreztünk, ugyanis Sziminek nem volt útlevele, és a miénk is a másik kocsiban volt. De sikeresen

VÁMOSMIKOLAI ANYANYELVI VETÉLKEDŐ...

megúsztuk, a rendőrök nem állítottak meg. Nagy nevetéssel és sóhajokkal mentünk tovább. Az úton jól elbeszélgettünk, és észre sem vettük, hogy megérkeztünk az iskola udvarába. A fogadtatás kellemes volt, kaptunk enni és inni. Aztán köszöntöttek minden versenyzőt, és elmagyarázták a szabályokat. Az iskola képviselőit egyenként hívták, mindenki megmondta a nevét, és húzott egy borítékot. 5 színű csoportra osztottak minket: sárga, narancs, kék, zöld és piros. Minden csapatban volt 8 ember. Én a sárga 2-est húztam, tehát a sárga csoport 2. székére kellett ülnöm. Mikor elfoglaltuk e helyünket, bejött a műsorvezető, üdvözölte a zsűrit és a résztvevőket. Aztán volt egy kis műsor, majd megkezdődött a vetélkedő. Elsőként a kék csapat esett ki. A zsűri kihúzott két számot, és az ezeken ülő játékosoknak át kellett ülniük a kék csapatba. Így már csak hatan folytattuk a vetélkedőt. Így ment ez tovább, amíg két csapat maradt. Aztán volt egy kis szünet. Tőlünk már csak Bence és én versenyeztünk. Mikor vége lett a szünetnek, elkezdődött a verseny nehezebbik része. A narancssárga és a sárga csapat versenyzett négy-négy emberrel. A sárga csapat nyert. Így ismét húzott a zsűri. A 8-as és a 4-es számot húzták, így én egy lánnyal és Bence egy másik lánnyal versenyzett tovább. Az első fordulóban nem esett ki egyikünk sem. A második fordulóban viszont mi estünk ki. Így Bence folytathatta a versenyt egy másik lánnyal Kemencéről. Hosszas versengés után a lány győzött. A zsűri szétosztotta az emléklapokat és az ajándékokat, nagyon szép könyveket. A többiek gratuláltak Bencének és nekem, mivel ő 2., én pedig 3. helyezett lettem. Kissé fáradtan, de élményekkel gazdagon mentünk hazafelé. Befejezésként: az eredményekkel meg vagyunk elégedve, most pedig a „Szivárványon” is bizonyítani szeretnénk.

Németh Györgyi 8.évf.

Séta a friss levegőn

Egy reggel arra ébredtem, hogy a nap a hasamra süt. Gyorsan kiugrottam az ágyból, és siettem a konyhába mamámékhoz. Reggeliztem és beszélgettem velük kicsit, aztán felöltöztem, mosakodtam és mentem ki. Vagy 4-szer körbefutottam az udvart. Aztán beszélgettem papámmal. Ő azt tanácsolta, hogy menjünk el egyet sétálni. Én nem ellenkeztem, és már rohantam is a kapuhoz. Aztán elindultunk. Sétáltunk, sétáltunk, és egy tóhoz értünk. Annak a tónak neve is van: Cigánytó. Az én úknagymamám mesélte a mamámnak még régen, hogy ott az ő idejében cigányok laktak, de jó cigányok. És ott már csak egy begazosodott domb van. Az ott tele van rókával. Az egyik vadász lelőtt két rókát. Az egyik bent maradt a gazban, a másikat pedig felakasztotta egy fára. Miután megcsodáltam, elindultunk haza. Aztán otthon nagyon sokat segítettam mamámnak. Majd kimentem a patakhöz. Ott egy kicsit játszottam, majd hazamentem. Ez volt az én gyönyörű délutáni sétám.

Gubis Eszter 7.évf.

Jövőkép 2.

A jövőben egy ma még nem túlságosan elterjedt munkával, a törvényszéki helyszíneléssel szeretnék foglalkozni.

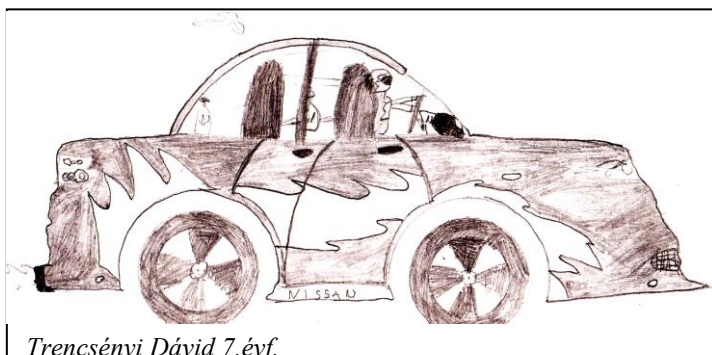
Ha elvégzem az alapiskolát, egy erre felkészítő középiskolát és egyetemet fogok elvégezni. Ez a munka sok türelmet, precizitást igényel. Az egyes eseteknél különböző kísérleteket is el kell végezni. A kriminalisztikán belül több szak van. Az ezeket a szakokat elvégző emberekből csoportokat alkotnak. Egy csoport egy patológusból, egy ballisztikusból, egy mikrobiológusból és természettudósból, egy nyomozóból, pár labortechnikusból és további 3 kriminalisztikusból áll. Én a kriminalisztikában a mikrobiológiát és a részecskeanalízist tervezem elsajátítani, tehát előbb labortechnikusként illeszkednék be, és onnan lépnék át törvényszéki helyszínelővé.

Egy labortechnikus általában nem sok dolgot végez. Összeveti és megvizsgálja a bizonyítékokat, amelyeket a helyszínelők a tetthelyen begyűjtöttek. Sokszor ez segít megoldani egy ügyet, de ennek ellenére ez a munka nem annyira érdekes.

Egy törvényszéki helyszínelő sokkal többet dolgozik egy átlagos labortechnikusnál, nagyobb veszélynek van kitéve és jóval kevesebb a fizetése. Úgymond az életével játszik egyes eseteknél, mikor nem kapnak időben erősítést, és önmaguknak kell biztosítani

a helyszínt. Munkájukkal a rendőrséget segítik, inkább tudósoknak nevezik magukat. Elvégre a bizonyítékokat hiába gyűjténék be, ha nem tudják értelmezni őket, és segítségükkel elkapni a gyilkosokat. Mindezek ellenére én mégis inkább a törvényszéki helyszínelés mellett döntöttem, és ha sikerül elvégezni a szükséges iskolákat és beilleszkednem egy ilyen környezetbe, semmiért sem adnám fel ezt a munkát.

Voltak idők, amikor teljesen mást képzeltem el, most viszont már nem tudnék más munkához hasonlóan viszonyulni, mint most ehhez. Bár sok időt vesz igénybe, szerintem végtére is nem egy rossz munka, hiába az a sok előítélet, amit hallani róla. Már alig várom, hogy elkezdhessem a tanulmányaimat ebben a szakban.

Trencsényi Dávid 7.évf.

Batár Hajnalka, 8. évf.

Karinthy Frigyes gondolata:

„Nem értünk rá tanulni, mert folyton tanítottak.”

A legszebb nyári élményem

Egy szép nyári napon én és a családom elmentünk a budapesti Tropicáriumba. Az út Ipolyszakállostól Budapestig elég hosszú volt. A testvérem az egész utat átaludta. Mikor odaértünk, még nem tudtam, hogy milyen sok halat fogok látni. Az első teremben a legkisebb halakat nézhettük meg. Sok kicsi színes halat. A második teremben még majmok is ugráltak a fákon. A harmadik terem is nagyon tetszett. Itt vízesés is volt, sőt egy krokodil is, és sok-sok madár. A legszebb az az alagút volt, ahol cápák és ráják úsztak még a fejünk fölött is. Ez volt a legsodálatosabb terem. Teknősöket is láttunk. Az akváriumok mellett fülhallgatók voltak, ebben meg lehetett hallgatni egy szöveget a halakról. Ez volt a legszebb nyári élményem. Remélem, hogy máskor is eljutok majd oda.

Urbán Alex

ÖTÖDIKESEINK írták

Nyaralás a Balatonnál

Nyáron, július 14-én Balatonalmádira mentünk nyaralni. Három napig voltunk ott. Nagyon jól éreztük magunkat. Szerencsére nagyon jó volt az idő. Mikor megérkeztünk, először szétnéztünk a városban, hogy tudjuk, mi merre található. Azután fürödtünk egyet. A víz egy kicsit hideg volt, de azért mi jót játszottunk. Csúszdázunk, majd a víz mellett lévő homokból várat építettünk. Este, miután megvacsoráztunk, koncertre mentünk. Épp szüreti ünnepek voltak, és minden este valamilyen szórakoztató koncert volt. Az egyik este fellépett Bangó Margit is. A következő nap Tihanyba látogattunk, ahol megnéztük az apátságot. Nekem nagyon tetszett. Dél körül visszamentünk a szállásra, megebédeltünk, és pihentünk egy kicsit. Estefelé kimentünk megint a városba, és ott felfedeztük a henna-tetoválót. Én is csináltattam egy tetkót a derekamra. Nagyon szép lett. Az utolsó napon nem mentünk sehová. A szálláson társasjátékot játszottunk, majd este elmentünk vacsorázni egy étterembe. Én palacsintát ettem, nagyon ízlett. A következő nap reggelén összepakoltunk, és hazajöttünk. Nekem nagyon tetszett ez a kirándulás. Remélem jövőre is megyünk.

Bosnyák Dóra

Tóth Brigitta 2.évf.

Nyári élményem

Én a nyáron Hajdúszoboszlón voltam. Nagyon jól éreztük magunkat. Egy hetet voltunk ott. A strand tele volt csúszdákkal és medencékkel. Én bemelegkedtem a mély vízbe is, ahol nem ért le a lábam. De apu észrevette, és szerencsére a segítségemre sietett. Nagyon szeretek úszni. Igaz, még nem tudok rendesen, de minél előbb szeretnék rendesen megtanulni. Sokat sétáltunk, cukorvattát, fagyit ettünk, viccelődtünk, nevtünk. Gyönyörű volt a fürdő és körülötte az egész környék.

Az biztos, hogy sok szép, gyönyörű és felejthetetlen élményt és képet hoztunk haza, amire mindig emlékezni fogunk.

Stryčko Dávid

/állatmese/

A fák doktora

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy fakopáncs. De ez a fakopáncs nem egy közönséges madár volt. Ő egy doktor volt, aki a fákat gyógyította nap mint nap.

Egyszer, ahogy reggelizik a családjával, meghallja, hogy egy fa segítségért kiáltozik. Gyorsan odarepül és megnézi, hogy mi a baja. Látja, hogy két gonosz kukac rágja őt. A fakopáncs gyorsan cselekedett, megette a két gonosz kukacot. Ezután a fa megköszönte a madárnak, hogy megmentette az életét.

Azóta is boldogan él az egész fakopáncs család, míg meg nem haltak.

Ollé Nicolas, 4. évf.

Pálinkás Pista és kedves felesége

Valentin napja

Ez a nap is úgy kezdődött Pálinkáséknál, mint a többi. Korán reggel felkeltek, megettek a háziállataikat (disznó, tyúkok, kacsák, stb.) majd szépen nyugodtan megreggeliztek, ahogy azt illik. Pista ezután elment a szomszédhoz, mert megkérte őt, hogy segítsen neki kihordani a trágyát a lovak alól.

- Hát, elég szép kis napnak ígérkezik ez a mai - mondta Pista elégedetten, egy pohár forralt borral a kezében.

- Persze, Pistám, nincs is jobb, mint a trágya eltakarítása a lovak alól. Friss levegő, forralt bort, a nap is süt. Hát mi kell még?

- Én nem bánám, Józsi barátom, ha hoznál nékem egy rúd kolbászt, mert a kemény munkában eléggé megéhezik ám az ember.

- No, abban igazad van Pista - azzal letette a lapátot, és már szaladt is fel a padlásra.

Eközben Juci, Pista felesége, otthon sürgött-forgott a konyhában. Majd egyszer csak valaki kopogott. Juci szaladt kinyitni az ajtót. Margit volt, a szomszéd Józsi neje.

- Jaj, Jucikám, gyüvök megkérdezni tőled, hogy te mit fogsz főzni?

- Hát, én kotyvasztok egy fazék bableves az uramnak, a gyerekeknek meg van itthon még egy kis száraz kenyér, amire majd kennek abból a disznósírból, amit tőletek kaptunk. Úgy gondolom ez elég jó kis ebéd Valentin-napra.

- Te, Juci! Oszt szerinted hoz neked valamit az urad Valentin-napra?

- Ugyan, honnan hozna? Hát ott csinának valamit nálatok a Józsival.

- Látod, abba igazad van - mondja Margit elismerően. No, de azért együtt fogtog vacsorázni?

- Hát mán csakis.

Pistának fogalma sem volt róla, hogy aznap Valentin-nap volt.

Miközben Juciék a Valentin-napi vacsoráról álmodoztak, Pistáék már vagy a negyedik kancsó forralt bort fogyasztották el, nem törődve a trágya elhordásával.

Lassan beesteledett. Pista fogta magát és hazatántorgott.

Juci már odakészítette maguknak a bablevest, egy pár félig elhasznált gyertyát, ami még a múltkori áramszünetről maradt meg, és a szilvesztertől megmaradt pezsgő is az asztalra került.

- Juci, Juci !!! Gyere ki! - hallatszott kintről.

- Jaj, Pista. Te már megin hugy néző ki ???

- Hát a Józsival ittunk egy kancsó kecsketejet.

- Hát mi az a kecske, boroshordó, hogy ilyen büdös tejet ad? - kérdezte az urától mérgesen.

Juci nagyot csalódott az urában, (bár nem először és nem is utoljára), hogy Valentin-napra nem kapott tőle semmit, csak egy részeg férjet, akivel csak a baj volt.:)

Sója Enikő 9.évf.

Ki is vagyok én? 7.

Mit is írjak magamról? Kezdjük talán az elején.

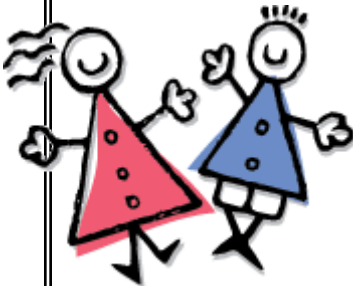
A külsőmön az ember szeme nem fedez fel sok érdekességet. Amit észrevehet a kutató tekintet, az a hajam, amely az átlagnál hosszabb, valamint az arcom, mely nem kívánja levetkőzni gyermeki formáját.

Ellenben az átlagos külső mögött cifra tulajdonságok lapulnak. Szintúgy megtalálhatók bennem a jó tulajdonságok, mint a rosszak. Szívesen segítek bárki rászorulónak. Nyugodtságomra büszke vagyok, kevés alkalommal hoznak ki a sodromból, és olyankor is könnyedén lenyugszom. Barátaim körében szinte mindig kedvesen viselkedem, ezáltal nagyon kevesen panaszkodhatnak rám, hiszen majdnem mindenkit barátomnak tekintek. Nagyon szeretek viccelődni, és a legjobb barátaimmal beszélgetni. A vitákat is szeretem, hiszen jó érzés, amikor a végén megértjük egymás nézeteit, és el tudjuk dönteni kölcsönös neheztelés nélkül, kinek van igaza.

Mégsem lehet minden jó, bennem is munkálkodik a „kisördög“. Hogyan is nyilvánul ez meg? Főleg amikor rossz kedvem van, akkor érezteti hatását. Bár ez ritkán történik meg, de ilyenkor elkövetem azt a hibát, hogy megsértek másokat, nem figyelek eléggé rájuk. Bár ebbe a hibába sokan esnek, mégis nagyon rossz érzést kelt az emberben. Ezért ilyenkor megpróbálok a lehető leghamarabb kibékülni barátaimmal.

Ki is vagyok én? Földes Bence vagyok. Egy falusi gyerek, egy alapiskolás diák.

Földes Bence, 7. évf.

A földön sok színű ember él, én is egy ilyen színfolt vagyok. Magas testalkattal rendelkezem. Bőröm enyhén napbarnított. Rövid, sűrű és barna a hajam, kerek az arcom. A szemem színe is barna, a szám ívelt, ezt a két jegyet anyukámtól örököltem. Fogazatom ép és szabályos. Ruházatom általában sportos, szolidan divatos.

Eléggé önfejlő gyermek vagyok. Egyesek szerint az utóbbi időben szabadszájú lettem, és semmit sem veszek komolyan. Mint minden gyereknek és felnőttnek, nekem is vannak érzéseim. Nekem is sok minden tud fájni, például ha bántanak, lenéznek, kiközösítenek. Ellenben jó érzéssel tölt el, ha megdicsérnek, szeretnek, ha jó jegyet kapok. Mindenkinek van jó és rossz tulajdonsága. Olyan ember nincs, aki tökéletes. Így vagyok ezzel én is. Őszinte vagyok és becsületes, ám a becsületesség nem mindig mutatkozik meg, mert hamar felejték. Például amikor dolgozatot írtunk, otthon felejtettem a fogalmazásomat, pedig be akartam tenni a táskámba. Az őszinteséggel pedig az a baj, hogy én mindenkinek elmondom azt, amit róla gondolok, de nem mindig tudom, hol a határ, és ebből rossz dolgok szoktak kisülni. Ezek voltak az én tulajdonságaim, ilyen vagyok.

Smiknya Gábor, 7. évf.

Kezdjük a külső tulajdonságaimmal. Én egy átlagos gyerek vagyok. A testalkatom nem olyan, amelyet szeretnék, de ilyen az élet. A szemem és a hajam színe barna, az orrom sas formájú. Enyhén fogalmazva nem én vagyok az a gyerek, akit meg lehet kérni valamire, mert az nem fog jól elsülni. De azért valamire jó vagyok én is. Például szeretek sportolni, néhány sportban ügyes vagyok. A tanulásban nem mindig veszem ki a részem, de van, amit én is megcsinálok. Hát ennyit az én tulajdonságaimról. Remélem meg tudok változni, mert sok a panasz rám, és már unom, hogy mindig megszidnak. Ezért megpróbálok megváltozni.

Balta Tibor, 7. évf.

JÖVŐKÉPEK ...

Az emberek életét nagyban befolyásolhatja a kilencedik osztályban aktuális pályaválasztás. Ilyenkor minden diák elgondolkodik azon, melyik munka szimpatikus neki, melyik szakmában dolgozna szívesen. Így vagyok ezzel én is.

Számomra több foglalkozás is szimpatikus. Az első az egészségügy, melyben ápolónőként szeretnék kezdeni, majd orvosként szeretném folytatni pályafutásomat. Legszívesebben a gyermekkorházakban dolgoznék, ugyanis imádom a gyerekeket, de más területen is, mint például a belgyógyászat, kardiológia, gégszét, fogorvos és még sorolhatnám.

Ez a szakma azért szimpatikus, mert szeretek segíteni az embereknek, mert én is sok segítséget kaptam a betegségeim leküzdésében. A hátránya ezeknek a dolgoknak attól tartok az, hogy ha lenne családom, nem lenne időm semmire, és senkire.

A következő dolog, ami szívesen lennék, az a táncos, illetve tánctanár. Ezt a szakmát nagyon szívesen és sok-sok szeretettel végezném, ugyanis ez a nagy álmom. Ennek a hátulütője az, hogy a tánciskolák nagyon messze vannak.

Az „utolsó” lehetőség a gimnázium, de ettől félek a legjobban. Aggódok, hogy nem fogom tudni elvégezni, és ha ez megtörténik, nem lesz semmi a kezemben.

A szakmám választásában segítségre számíthatok a szüleimtől, tanáraimtól és a barátaimtól.

Egy biztos, olyan szakmát fogok választani, ami nem gátolja a családi életemet, és amit szívesen és kedvvel végzek majd.

Kalamár Cyntia, 8.évf.

Az én elképzeléseim a jövőről nagyon változóak. Most elmondom, miről álmodom, és mit érzek megvalósíthatónak. Többnyire a fociról fogok írni, mert az érdekel, foglalkoztat.

Az én nagy álmom, hogy focizhassak az angol Premier League-ben, pontosabban a Liverpoolban, a kilences mezben. Most a kilences mez Fernando Torresé, a Liverpool befejezőcsatáráé. Torres egyúttal a példaképem is. Liverpool stadionjának a neve: Anfield Road.

Van a foci mellett még egy nagy álmom: az autóversenyzés is nagyon érdekel. Már kicsi korom óta tanulok otthon az udvarban vezetni. Főként a rally-re összpontosítok. A papámmal gondolkodunk rajta, hogy milyen autóm is legyen, ha betöltöm a tizennyolcat, és megszerzem a jogosítványt. A keresztapám már elmagyarázta a kézifék használatát, és a sebességváltás művészetébe is bevezetett. Érdekelnek a WRC-RALLY-k. Ezt a rallyfajtát többnyire aszfaltpályán rendezik, mert az autónak az első spoilere leérne a földre, ha az úgynevezett terepen versenyeznének. Ezért arra megvannak a megfelelő autók.

Szeretném, ha lenne egy gyönyörű testalkatú barátnőm, és minden fiú irigykedne. Eljárnék vele diszkóba. Ezen vágyak némelyikéhez csak illem kell. Valamihez pénz és menedzser kell, hogy elindulhasson a karrierem.

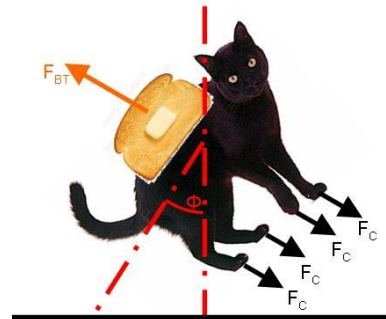
Kormoš Bálint, 8.évf.

Némelyek szerint a macska egy különös, nyávogó állat, ami furcsa hangot ad ki. Pedig a macskák ennél sokkal többek. A barátaink, ha szeretjük őket. Igaz, annyira nem önfeláldozó, mint a kutya, tapasztalataim alapján pedig kissé öntelt és makacs is tud lenni, de a szeretetet megérzi és meghálálja. Ezt a hálát nyávogással, ugrálással és odabújással viszonzja. Sok embernek ez idegesítő. Pedig ebben nincs semmi zavaró. A macskák többnyire azért bújnak hozzánk, hogy kimutassák, mennyire szeretnek, vagy azért, hogy jelezzék, törődésre van szükségük.

A macska

Némi történelem: Az ókori Egyiptomban a macskát szent állatnak tartották. És hogy miért? Az országot ellepték az Ázsiából érkező patkányok, ezért a macska a leghasznosabb volt. Mindjárt be is sorolták szent állataik közé. Nem sokkal később az istennők elkényeztetett macskáit már nem kapták el a patkányokat. Ennek ellenére hírnevük nem csökkent, mivel a papok azt állították, hogy a macskák rokonságban állnak a Napistennel. Ezt főként azért gondolták, mert a macska pupillája kitágult fény hatására, és éjjel úgy világított, mint egy napocska. Később ez annyira hatással volt az egyiptomiakra, hogy az elpusztult macskát elhamvasztották, s úgy temették el.

Néhány jó tanács: Ha hiszel a babonákban, és nem akarsz magadnak rosszat, akkor jobban teszed, ha nem káromkodsz, és nem bántasz macskát. Egyes forrásaim alapján, aki megbánt egy macskát, az egy egész évnyi balszerencsét hoz magára. Ha a macskád hozzád bújik, vagy játszana veled, soha ne utasítsd vissza, mert állítólag egy hónapig nem lesz kire támaszkodnod, és talán még a legjobb barátaid is cserben hagynak némi időre.

Macska kontra vajás kenyér...

SimkoRebeka 8.évf.

A „szép szó” ünnepe iskolánkon

2010. január 28-án rendeztük meg a Tompa Mihály Vers és Prózamondó Verseny iskolai fordulóját. A megmérettetésben 23 alsó- és felső tagozatos diák vett részt, melyre már napok óta lázasan készülődtek tanítóik segítségével. A produkciókat rangos zsűri értékelt: Dr. Sándor Károly költő Léváról, Gunyics János nyugdíjas pedagógus Zselizről és Horváth Lívia, a helyi óvoda vezetője. Az iskolai fordulóból a következő tanulók jutottak tovább a körzeti fordulóra:

VERS

1. kategória	2. kategória	3. kategória
1. Hegedűs Csenge	1. Marsal Margaréta	1. Pásztor Xénia
2. Svanczár Edvin	2. Stryčko Dávid	2. Hegedűs Dóra
3.	3. Konczi V., Baka K.	3. Gubis E., Németh G.

PRÓZA

1. kategória	2. kategória	3. kategória
1. Horváth Noémi	1. Horváth Dávid	1. Trencsényi Dávid
2. Uhrin Dominika	2. Uhrin Szimonka	2. Danis Tímea
3. Balázs Leticia	3. Romana Diana	3.

A nyerteseknek gratulálunk, és további sikereket, jó szereplést kívánunk!

A versenyen készült fotók az iskola honlapján tekinthetők meg.

MEZEI FUTÓ VERSENY

Léva, 2009. szeptember 23.
csapatverseny: járási 22. hely
GÁBOR CSABA – egyéniben járási 31. helyezett
ADAMEC PÉTER – egyéniben járási 71. helyezett

**RAJZOS ANYANYELV
országos képzőművészeti pályázat**

Komárom, 2009. szeptember 28.
SÓJA SZIMONETTA
KUKLIS VIRÁG NÓRA
HEGEDŰS CSENGE
GULYÁS ÁKOS
VICENCZ MÁTÉ
KASSAI DÁVID
BITTER BEATRIX
ROMADA DIANA
MARSAL MARGARÉTA

**MIKSZÁTH KÁLMÁN
PRÓZAMONDÓ VERSENY**

Dejtár, 2009. október 15.
TRENCSÉNYI DÁVID – zsűri különdíja

**VI.SZÜLŐFÖLDEM SZÉP HATÁRA
képzőművészeti verseny**

Ipolyság, 2009.október 30.
PÁSZTOR EDINA – 2. helyezett
OLLÉ NICOLAS – 3. helyezett
UHRIN DOMINIKA - emléklap
SVANCÁR EDVIN LÁSZLÓ - emléklap
TÓTH ALEXANDRA - emléklap
GERGELY VIVIEN
TÓTH BRIGITTA
KASSAI DÁVID
VICENCZ MÁTÉ
ROMADA DIANA
TÓTH EVELYN
TALPAS JÁNOS

**KINCSKERESŐK IV.
helyi értékeket kutató diákok pályázata**

Dunaszerdahely, 2009. november 11.
BÁLINT JÚLIA - dicséretben részesült

LÖVÉSZVERSENY

Léva, 2009.október 28.
csapatverseny: járási 14. helyezés
csapattagok:HEIMLICH GÁBOR – egyéni 37.hely
SZABÓ TIBOR – egyéni 39. hely
ADAMEC PÉTER – egyéni 42. hely

**A VÍZ VILÁGNAPJÁTÓL A
„NE VÁSÁROLJ SEMMIT“ NAPIG
Internetes vetélkedő a környezetkímélő
fogyasztásról**

Vác, 2008/2009
KALAMÁR CYNTIA
KUKLIS DÁNIEL
KVARDA PÉTER
SIMKÓ REBEKA
BATÁR HAJNALKA
UHRIN SZIMONKA
TOLDI DOMINIKA
NÉMETH ZOLTÁN
HORVÁTH DÁVID

**„HLAVOLAMOVINY“
Matematika verseny**

Ipolyság, 2009. november 19.
KOVÁCS DOMINIK – II. kategória 4.
helyezett
MIHÓK NORBERT – II. kategória 10.
helyezett
FÖLDES BENCE – III. kategória 4. helyezett
BATÁR HAJNALKA – III. kategória 11.
helyezett

TUDOK 2009

szlovákiai országos konferencia
Dunaszerdahely, 2009. november 26-27.
FÖLDES BENCE – kiváló eredmény
BATÁR HAJNALKA – kiváló eredmény
BÁLINT JÚLIA – kiváló eredmény

MAGYAR KULTÚRA NAPJA

Palóc Társaság pályázata
Budapest, 2010. január 24.
STRYČKO DÁVID – zsűri különdíja
FÖLDES BENCE – 3. díj
BATÁR HAJNALKA
NÉMETH BETTINA

MAGYAR KULTÚRA NAPJA

Vámosmikola, 2010. január 22.
FÖLDES BENCE – 2. helyezett
NÉMETH GEORGÍNA – 3. helyezett
BÁLINT JÚLIA – 4. helyezett
KUKLIS DÁNIEL
UHRIN SZIMONKA
KALAMÁR CYNTIA
HORVÁTH DÁVID

EREDMÉNYEINK

VERSENYEK

XIX. TOMPA MIHÁLY VERS- ÉS PRÓZAMONDÓ VERSENY

Iskolai forduló: Ipolyszakállos, 2010.
január 28.

VERS: I. kategória:

HEGEDŰS CSENGE – 1. helyezett
SVANCZÁR EDVIN – 2. helyezett

II. kategória:

MARSAL MARGARÉTA – 1.
helyezett

STRYČKO DÁVID – 2. helyezett

KONCZI VIKTOR – 3. helyezett

BAKA KATALIN – 3. helyezett

BOSNYÁK DÓRA

KISS DÁNIEL

III. kategória:

PÁSZTOR XÉNIA – 1. helyezett

HEGEDŰS DÓRA – 2. helyezett

GUBIS ESZTER – 3. helyezett

NÉMETH GEORGÍNA – 3. helyezett

PRÓZA: I. kategória:

HORVÁTH NOÉMI – 1. helyezett

UHRIN DOMINIKA – 2. helyezett

BALÁZS LETÍCIA – 3. helyezett

II. kategória:

HORVÁTH DÁVID – 1. helyezett

UHRIN SZIMONKA – 2. helyezett

ROMADA DIANA – 3. helyezett

BITTER BEATRIX

OLLÉ NICOLAS

TÓTH EVELYN

III. kategória:

TRENCSENYI DÁVID – 1. helyezett

DANIS TÍMEA – 2. helyezett

február 23 . o l d a l

FÖLDRAJZ OLIMPIA

Léva, 2010. február 10.

BÁLINT JÚLIA – járási 19. helyezett

BATÁR HAJNALKA – járási 18.

helyezett

HEGEDŰS DÓRA – járási 23.

helyezett

KOVÁCS DOMINIK – sikeres

megoldó

BITTER KRISZTIÁN - sikeres

megoldó

SMIKNYA GÁBOR - sikeres megoldó

HEIMLICH GÁBOR KUKLIS

DÁNIEL

UHRIN SZIMONKA

HORVÁTH DÁVID

MIHÓK NORBERT

STRYČKO DÁVID

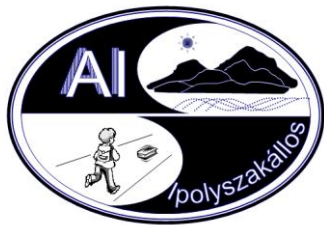
*"Ne félj a tökéletességtől!
Úgysem éred el sohasem."
Salvador Dali*

Tóth Evelyn 4.évf.

Figa József 7.évf.

Farsangi álarcosbál

A kecske meg a róka

Egyszer, egy forró nyári napon a róka ivás közben véletlenül beleesett a kútba, s nem tudott kimászni belőle.

Hosszú idő után arra tévedt egy kecske, s megkérdezte:

- Mond csak, jó a víz?

- Innen letről a legjobb! - válaszolta a róka. A kecskének sem kellett kétszer mondani, nyomban beugrott ő is. Kimászni azonban ő sem tudott. Kitalálták hát, hogy a róka feláll a kecske hátára, s onnan majd csak kijut valahogy.

Sikerült is kimászni, de bizony a kecskének nem segített.

- Hittem neked, te álnok, s most becsapsz? – kiabálta mérgesen a kecske.

- Ne engem hibáztass, hanem magadat - felelte a róka – mert bizony nem árt gondolkodni, mielőtt cselekszel.

*Írta: Romada Diana
4.évf.*

Kiadja: Alapiskola és Óvoda Ipolyszakállós

Szerkesztők: Mgr. Bálint Andrea és Mgr. Fábrý Péter

Tördelés és nyomdai előkészítés: Mgr. Balla Csaba

Nyomtatás: MTNYAI Ipolyszakállós

cím: Ipeľský Sokolec , 935 75 , tel.: 036 / 7787459

web: www.zsipelokolec.edu.sk

Kéziratot nem őrünk meg és nem adunk vissza! A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének a jogát fenntartjuk. A lapban közölt vélemények nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Tükörkép
Tükörkép